

Vi hadde alle like college gensere og piquetskjorter, med navnet på alle hovedstedene vi skulle besøke. Hvit prikk ved hver by ble fargelagt rød hver kveld, før vi gikk til middag. Passet på å gå sammen med like skjorter /gensere på kvelden. Fikk mange spørsmål og kommentarer, og det var en fin måte å få kontakt med andre mc-entusiaster.

TEKST OG FOTO: MR. PITLANE

Sverige, Finland, Estland, Latvia, Litauen, Polen, Tsjekkia, Tyskland, Danmark og Norge står på programmet når ti hovedsteder i ti land skal besøkes på ti dager.

Forbindelse med en mc-tur sommeren 2007 dukket det opp en ide hos meg. Jeg kunne tenke meg å besøke mange land på en og samme mc-tur, og ideen om å besøke ti land og ti hovedsteder på ti dager begynte å ta form. Først ble ideen lansert for kona, som et forslag om å ta en rundtur på mc sammen og oppleve 10 forskjellige land med forskjellige kulturer i løpet av 10 dager. Nei, sa kona, det får du ta med gutta på, jeg gidder ikke å rase gjennom Europa i fast forward tempo.

Og sånn ble det. Kona bestemmer hos oss, så jeg luftet ideen min til noen gode mc-venner, og plutselig var vi fem gutter som var innstilt på å besøke ti land med ti hovedsteder på ti dager.

I løpet av noen effektive planleggingskvelder bestemte vi oss for å reise via Sverige, Finland, Estland, Latvia, Litauen, Polen, Tsjekkia, Tyskland og Danmark tilbake til Norge.

Etter å ha benyttet oss av Google Earth, Autoroute og en rekke papirkart fant vi ut at ruten vi hadde valgt var realiserbar og at det

Roadbook:

Vi har tilhørighet i Eidsvoll, og ville sørge for litt lokalpatriotisme. Turen starter ved Eidsvollbygningen og ender ved Stortinget.

ville være praktisk mulig å kjøre gjennom alle ti landene og besøke samtlige ti hovedsteder i løpet av ti dager. Det som sto igjen var å bestille nødvendige ferger og overnattinger, da vi ville spare tid med å ha bestilt dette på forhånd.

Vi var fem gutter og delte derfor opp ruten vår slik at hver fikk ansvar for to land og to hovedsteder hver. Ansvar var for alt fra veivalg, overnatting og eventuelle ferger eller annet som krevde bestilling. Vi fant ut at vi ville jukse litt på turen, og valgte ferge fra Stockholm til Helsingfors og fra Helsingfors til Tallin i tillegg til ferge fra Rostock til Gedser og fra København til Oslo.

I tillegg til å gjøre kjøreruta gjennomførbar

ved bruk av ferge, slapp vi og et langt strekk i Russland inn til Moskva ved å ta fergen fra Helsingfors til Tallin. Ved å ta fergen fra København og hjem til Oslo fikk vi en hyggelig avslutning på turen samt at vi slapp å besøke Sverige mer enn en gang.

Hvem skulle kjøre turen? Jo det var Morten med sin Honda VTR100F, Rune med sin BMW K1200RS, Petter med sin R1200GS, Jan med sin K1200S og Geir med sin Suzuki RF900R. En allianse mellom Morten og Geir ble raskt opprettet. De var de eneste med japser og de eneste som hadde behov for kjedespray. Bli mange trivelige minutter av sånt, da samhold gir styrke i kampen mot tyskerbanden.

Ti land på ti dager

Fra venstre Petter Olausson, Geir Vold, Jan Hansen, Rune Dambakken og Morten Kvam. Fotograf Mia Vold, 11 år.

Tidlig i planleggingen var vi sikre på at Petter med sin GS ville ha en stor fordel på vår ferd gjennom Øst-Europa. Vi fryktet veistandard på høyde med det som vises på tv fra krigsområdene i midt-østen, men der tok vi heldigvis skammelig feil. Vi var og redde for å gå tom for bensin, men det var tettere mellom bensinstasjonene i øst enn det er nordover i eget land.

Siden ingen av oss er overtroiske - bank i bordet - bestemte vi oss for å starte turen på fredag 13. juni. Vi ønsket å ha en verdig avreise så vi bestemte oss for å starte fra Eidsvoll, selveste grunnlovsbygda.

Da avreisen nærmet seg begynte etter hvert

alle brikkene å falle på plass. Alle bookinger på reiser og hotell var i boks. Alle gutta var utstyrt med like piquetskjorter og college-gensere merket med 10x10x10, norsk flagg på brystet og alle hovedstedene avmerket på ryggen. Planen var å merke av hver hovedstad etter hvert som vi besøkte dem.

Et lokalt firma, Video Technology Group (www.vtg.no), lånte oss en GPS-tracker som gjorde det mulig for alle som hadde tid og lyst å følge med oss live på en webside som heter GPS-Buddy.com. På denne siden satt mange og fulgte oss fra minutt til minutt, og kunne hele tiden lese av fart og se hvor vi var. Dette var storebror ser deg i praksis.

Dag 1 – 13.06.08 Eidsvoll - Stockholm

Så var dagen vi hadde ventet på endelig kommet. Fredag den 13., bank i bordet, klokken 0600 etter en kopp kaffe og litt frokost i Pitlane, som er samlingsstedet til Geir, var vi på veg østover. Vi følte oss som hardbarkede eventyrere der vi etter hvert passerte det ene lille tettstedet etter det andre på riksveg 2 i retning mot Sverige.

Dårlig veistandard og en overdreven frykt for prikker og bøter gjorde at vi frem til passering svenskegrensen hadde en snitthastighet på 81 km/t. Dette er lest av på loggen som ble opprettet etter hvert som vi kjørte. Etter hvert som vi kjørte lenger og lenger inn i det vi hadde definert som øst-europa så vi at veistandarden ble bedre og derigjennom steg snitthastigheten.

Vi hadde aldri tidligere kjørt sammen alle fem, og alle planer om kjøremønster var av teoretisk art. Dette gjorde at vi ved første tanking i Arvika fikk en rask innføring i kjefting på trøndermål. Morten, som er åpen trønder og Rosenborg-fan, lurte på om vi hadde stjålet sykkan, da det i mellom to rundkjøringer ble en form for strekk i feltet på veg inn til en Shellstasjon. Etter dette ble vi enige om å ta hensyn og kjøre med tanke på at alle skulle være med.

Den første dagen skulle ende opp i Stockholm og vi hadde fergebilletter til Helsingfors kl 1700. Vi hadde lagt inn skikkelig med sikkerhetsmargin på turen og ville være helt sikre på å nå ferger. Kl 1407 sto fem utålmodige motorsyklister på kaia i Stockholm og ventet på ferge, tenke seg til at vi kunne sovet to timer lenger..

Etter å ha parkert motorsyklene trygt på bildekket, stropet dem fast med rene fine stropper var det kort veg opp til soldekket og turens første samling med øl og Jæger. Det var knallblå himmel og nydelig vær for overfarten til Helsinki.

Vi hadde tatt med oss en digital voice recorder og bestemte oss for å holde et førermøte hver dag etter endt kjøring for å oppsummere dagens inntrykk. Dette for å lette hukommelsen og gjøre oss i stand til å kunne gjenfortelle historien i etterkant.

Båten var tilnærmet full, og vi var enige om at det var bra vi hadde vært tidlig ute med booking. Det er ikke noe sjakktrekk for fem motorsyklister å møte opp og regne med å få plass på denne overfarten. Overfarten var veldig lik den mellom Oslo og København. Mange mennesker i partystemning og rimelig

Guiden vår i Finland var medlem av Iron Butt Association Finland. Vi ble vel tatt imot, og følte at vi hadde fått en skikkelig motorsykelentusiast til å guide oss rundt i Helsinki.

bra med børst. Siden vi var på MC-tur og skulle kjøre klokken 0900 neste dag, tok vi en relativt tidlig kveld.

Dag 2 – 14.06.08 Helsinki – Tallinn – Riga – Jurmala.

Klokken er blitt 0900 og vi starter opp og kjører av fergen. Vi hadde via bekjentskaper gjort en avtale om å bli guidet rundt i Helsinki av en politimann som kjørte mc. Han skulle møte oss på kaia og ta oss med til den hvite katedralen i sentrum og deretter guide oss litt i byen.

Vel ute av fergen ble vi litt rumplet over. Visst skulle vi bli møtt av en politimann som skulle ta oss med på sightseeing, men trodde ikke han hadde tatt med alle vennene sine. Alle motorsyklister og bilførere ble møtt av vennlige politimenn og måtte blåse alkotest. Jeg fikk deretter beskjed om at vi skulle kjøre gjennom tunnelen og der sto Pekka og ventet. Politimannen ønsket oss velkommen til Finland, og ønsket oss lykke til videre på turen.

Årsaken til det store politioppbudet var at det var et stort MC-treff i byen den helgen, og nesten samtlige som skulle dit kjørte HD, hadde vest med colours, stor mage og skjegg.

Etter å ha snakket litt med guiden vår, fikk litt innføring i Finlands historie og et innblikk i hva Helsinki kan tilby av turistattraksjoner, kjørte vi en runde i byen. Det var veldig praktisk å ha med en politimann som guide gjennom byen, da dette sparte oss for en rekke kontroller som var satt opp rundt omkring i byen. Mulig det også var til hjelp å ha motorsyklar som ikke var fra USA, da det virket som disse var primærmålet for kontrollene.

Vi hadde ikke planlagt å være lenge i Helsinki, da vi hadde en frykt for veistandarden i tidligere sovjetstatene og ville sikre oss ved mulige driftstans som følge av dette. Derfor hadde vi bestilt ferge til Tallinn samme ettermiddag.

Som turister flest måtte vi se på den hvite katedralen, rådhuset, markeds plassene,

Posering på stranda i Jurmala. Litt dytting, så var vi klare for foto. Fra venstre Rune, Petter, Morten, Jan og Geir.

Vi tok en tur ned til stranden i Jurmala utenfor Riga for å se lekeplassen til gammelkommunistene. Ikke alle turte å kjøre ned på starnden, så Rune er avbildet med mc som ikke ble kjørt ned i sanden.

operaen og slottet nede ved havnen. I tillegg tok vi oss en liten kjøretur i omegnen. Vi lot oss fortelle at ved neste besøk burde vi bli noen dager ekstra, for å kunne få oppleve de tusen sjøers land på ordentlig. Pekka kunne friste med litt leking inne på en flyplass, der de hver onsdag møttes for litt streetracing inne på flystripa.

Neste gang setter vi av litt mer tid, slik at vi får lekt oss litt sammen med finske mc-entusiaster. Pekka foreslo at vi kunne bli med han på en skikkelig langtur, og da jeg så Ironbuttmerket hans på mc-jakka, skjønnte jeg at han mente alvor. Han var medlem av en liten og eksklusiv klubb, "Iron Butt Association Finland", og det sa meg at han var kapabel til å kjøre noen mil på finske veier.

Etter en hyggelig sightseeing og litt mat, fulgte Pekka oss ned til havnen, der fergen skulle ta oss over til Tallinn. Det var praktisk med lokal guide, da vi ikke hadde fått med oss at det var fem forskjellige havner i byen, og tre av dem hadde fergeruter til Estland. Som takk for hjelpen overleverte vi en genser med reiseruten vår på, kanskje ikke så imponerende for en Iron Butt, men allikevel.

Fergen over til Tallinn tok bare tre timer, og det var en fin båt med god service fra mannskapet. Syklene ble stablet fint på plass og sikret med rene og fine stropper.

Av frykt for gammelrussiske veier hadde vi i løpet av vinteren bestemt oss for ikke å overnatte i Tallinn, men bare ta en kort sving innom OL anleggene fra sommer-OL i 1980

Kort pause i Riga med TV-tårnet i bakgrunnen. Stanset på en av de mange flotte bensinstasjonene i Latvia. Solen skinner, og det skal den gjøre også resten av turen (nesten).

Morten sjekker status på toalettet ved gatekjøkkenet, og det var mildt sagt veldig uappetelig. Ikke noe toalettbesøk på oss der!

Foran den flotte utendørsscenen i Tallinn som hvert år rommer verdens største samling av korsangere. Det regnet når vi kjørte inn i Tallinn, så vi beholdt regndressene på foran scenen. Fra venstre: Rune, Geir, Morten og Petter.

og kjøre innom den flotte utendørsscenen som ligger rett utenfor sentrum.

Det er mulig at det ligger igjen noe fra gamlekommunistene, for i Tallinn fikk vi ikke noe særlig hjelp av Garmin. Kart og skilter måtte til for å finne frem. Det regnet da vi ankom byen, og det fikk oss til å ta det veldig pent inne i sentrum, da byen har mange trikker og mye gatemerking, som gjorde det veldig glatt.

Etter å ha sett oss omkring i Tallin satte vi kursen mot Jurmala. En liten badeby rett utenfor Riga. Vi valgte å kjøre langs vestkysten av Estland og passerte inn Latvia helt ute ved Østersjøen, Gulf of Riga. Det var flotte veier og fine kjøreforhold. Regnet pøste ned, så det var deilig å vri opp hanskene når vi stanset for

bensinfylling på en av de mange og koselige bensinstasjonene langs veien.

Heldigvis er Honda VTR en tørst fyr med liten tank, så vi fikk plenty med muligheter til å sjekke ut de lokale bensinstasjonene. Her har vi mye å lære hjemme. Vår frykt for å strande mellom to stasjoner var ubegrunnet, og all planlegging med nødreparasjoner og dekkskift i vegkanten var helt ubegrunnet.

Det var for oss helt åpenbart at sovjetstatens fall og inntreden av friske EU-penger hadde gjort noe med veistandarden i de baltiske landene. Fikk plutselig lyst til å bli EU-medlem, dersom det hadde bedret den norske veistandarden. Da hadde vi i allefall fått noe igjen for penga våre.

Turen mellom Tallinn og Riga gikk greit.

Sett i etterpåklokskapens lys burde vi overnattet i Tallinn, besøkt gamlebyen og spist Schweinhaxe i Olde Hansa i gamlebyen og nytt turen bedre dagen etterpå. Ble litt for mye transportetappe for å nå frem til Jurmala på kvelden.

Ut av Riga fikk vi selskap av en strøken Harley Davidson Sportster med en frekk kvinnelig fører. Vi hengte oss på henne, og følte at vi hadde kontakt med en gang. Ungkara følte at de ble lagt merke til, så det var mye vinking da vi måtte svinge av vegen og kjøre ut mot Jurmala.

Vi hadde bestilt rom på et hotell nede ved stranden i Jurmala, og hadde lagt inn koordinatene på Garmin. Kartverket var ikke oppdatert, så han tok ikke mot gateadressen. På grunn av noen elver og viker, kjørte vi litt frem og tilbake før vi fikk hjelp av lokalt politi for å komme oss på rett veg.

Vel fremme på hotellet ble vi tatt godt imot, og ble vist inn i en avlåst hage, som fungerte som parkeringsplass. Vi følte at motorsyklene sto trygt der.

Da det ikke var noen restaurant i nærheten tok hotelleieren og åpent opp butikken sin slik at vi fikk kjøpt oss litt mat og noen kalde pils. Smakte helt rett med noen duggfriske øl på terrassen mens vi gikk gjennom dagens hendelser.

Dag 3 – 15.06.08 Jurmala – Riga - Vilnius

Etter en god natts søvn våknet vi opp til flott sommervær i badebyen Jurmala. Vi tok en bedre frokost på hotellet før vi kjørte ned til stranden for å se på lekeplassen til nyrike russere, og kurbadene som hadde vært en stolthet i sovjettiden.

Morten og Petter måtte teste om det gikk greit å kjøre i sanden, mens vi andre parkerte trygt på asfalt. Litt dytting var alt som skulle til for å få Hondaen opp på asfalt igjen.

Vi kjørte rundt omkring langs stranden i Jurmala, og det som slo oss var at enten var husene dønn strøkne med all luksus, eller så så de ut til å falle sammen. Det virket allikevel på oss som om stedet er under vekst, og at det kommer til å bli et yndet reisemål, også for folk fra Norge. Hyggelige priser, trivelige omgivelser og behagelig klima sørger for dette.

Vel ute av badebyen, satte vi kursen mot Vilnius, hovedstaden i Litauen. Da vi hadde forsert programmet litt, var vi på vei til vår 5. hovedstad på den tredje dagen. Så langt hadde alt gått langt bedre enn fryktet. Noe som helt sikker skyldes at EU har lagt ned betydelige midler i infrastrukturen, noe som kom tydelig frem på store skilte langs veien.

Ruten fra Jurmala gikk via Riga, Jelgava, Siauliai, Panevezys og Pasile inn mot Vilnius. Veistandarden innbød til effektiv kjøring, og vi fikk mange vakre inntrykk der vi suste gjennom det litauiske bondelandskapet.

Vi stanset på ett av disse flotte stedene og strakk beina litt. Petter ble da oppmerksom på en stork som satt i redet sitt på toppen av en lysstolpe. Petter er ivrig jeger og kunne med gang slå fast at storken var opptatt av motorsykler, da den hele tiden hadde fokus på oss, der vi sto i vegkanten og slappet av.

Det han ikke oppdaget før ved neste bensinfylling, var at noen hadde tapet fast en stor snegle oppå baklyset hans, og at det sannsynlig var en lunch storken så på. Det er sannsynlig at sneglen ble montert bakpå GSèn med en undertone om at den ble liggende etter når hastigheten økte.

Etter at sneglen var oppdaget, demontert og kastet til de evige jaktmarker, var det bare baklysene og noen store alu koffertar som var synlige for oss andre. GSèn fikk kjøre seg inn mot Vilnius, og vi konstaterte at blåneringen på pottene hadde krøpet respektabelt nedover i løpet av dagen.

Det er mange muligheter til å få fine kjøreopplevelser i Latvia og Litauen, og mange av sideveiene holder bedre standard enn norske fylkesveier. Det man imidlertid skal være litt oppmerksom på er kjørekulturen og trafikkadferden hos enkelte bilførere. De var ikke synlig opptatt av avstand til forankjørende, om de møtte noen ved forbikjøring eller om det ble trangt når de skulle inn etter forbikjøring. Vi opplevde at det virket tryggere å kjøre fortere enn alle andre kjøretøy, for å unngå ubehagelige situasjoner.

Vi stanset for lunch og bensinfylling på et sted som heter Klintaines pagasts. Her var det et gatekjøkken som kunne servere lunch. De var ikke veldig interesserte i Euro, så lokal valuta

I flott driv mot Vilnius. Vi tok oss tid til å ta noen kjørebilder. Geir leder an i feltet med Jan, Morten og Rune hakk i hel.

Lokalt gatekjøkken i Klintaines pagasts i Litauen. Geir, Morten og Rune nyter solen før vi går til bords.

kan anbefales. Det som ikke kan anbefales er det lokale toalettet som var der, det fristet ikke særlig, så dersom du må noe mer enn å tisse, anbefales et besøk på bensinstasjonen.

Maten smakte veldig godt, men vi ble enige om ikke å kikke inn på kjøkkenet for å se hvordan maten ble tilberedt. Det var en flott kjøretur videre inn mot Vilnius. Variert veg med mange flotte strekninger med fine mc veier. Ikke mye klatring og fjell men veier som innbyr til å finne flyten i åpne svinger og fin vei.

Vi kom frem til hotellet klokken 1630 og fikk parkert motorsyklene på bevoktet innelåst parkeringsplass. Etter å ha tatt av bagasjen, kastet den inn på rommet ble den første duggfriske ølen servert kl 1640. Det smakte

godt å sitte i solen foran hotellet og kjenne ølen kjøle ned strupen, mens de flotte lokale jentene passerte på fortauet like nedenfor.

Vi hadde latt oss imponere at Iron Butt merket til Pekka, men jammen var det mange flotte lokale butts å kikke på og. Vi nøt utsikten og noen øl til mens vi gikk gjennom dagen rute. Snart ventet en dusj før vi gikk ut på byen for å smake på den lokale maten.

Del to av turen kommer i neste utgave av MC-bladet.